

Catshuis

47 dagen eerlijke ellende

Timen Jan Veenstra

Versie 05/08/2012

PROLOOG

Rutte

Ik had u graag willen vertellen dat wat u vanavond gaat zien echt was.
Dat wat wij doen echt is. Honderd procent.
En dat het verhaal wat u hier vanavond gaat zien
de enige ware behind-the-scenes-epilogue is die er ooit gemaakt gaat worden.
Maar het is fictie.
Omdat ik niet echt ben.
Ik heb een kostuum aan, een masker voor.
Wat ik zeg heeft een ander opgeschreven, een ander bedacht.
Voordat ik mijn mond opentrek zijn er tien versies van mijn woorden vooraf gegaan.
Het trillen van mijn mondhoek is geregisseerd,
het optillen van mijn wenkbrauw, mijn lach.
Ik word bespeeld door andere mensen.
Mensen die er meer verstand van hebben.
Mensen die weten hoe ze u moeten raken,
binnenhalen, medeplichtig maken.
Hoe de controle te houden,
de macht.
Uitdaggers worden niet geduld, uitglidders vakkundig afgemaakt.
Een verkeerd woord, een verkeerde blik op een verkeerd moment
en alles is voorbij.
Dat weet u. Dat weet ik.
Wij zijn ermee opgegroeid, met dit theater.
Wat ik zeg, hoe ik ben, wat ik doe - alles wordt verwacht.
Zo gaat dat. Zo is het.
Hoort bij het vak.

DAG 1

*Een ruimte met een ronde tafel, een notitiebord, en veel papier. Tijdens het stuk noteert **Rutte** af en toe iets op het notitiebord. Dit kan een woord zijn of een cijfer – het hoeft geen verband te hebben met wat er op dat moment wordt gezegd.*

Rutte, Verhagen, Wilders, Buma, Blok en Agema zitten allen aan een ronde tafel, stapels papier voor hun neus. Allen wachten op **Rutte**. **Rutte** schuift wat met zijn papieren, kucht wat, kijkt ongemakkelijk het raam uit, lijkt zich iets te bedenken, vangt dan de blik van **Verhagen**, wacht even, en begint.

Rutte

Het moet mij van het hart dat ik buitengewoon positief ben over deze bijeenkomst.

stilte

Rutte

Nee. Echt. Uitzonderlijk goed gemutst zelfs. Ik stond vanochtend op. Keek uit het raam. En vogeltjes. Vogeltjes zongen gewoon. Kwetterden. Scheurden zo voor me langs. Woesh. Woesh. Van blijdschap. Dat deze dag eindelijk begonnen was. En ik dacht bij mezelf: zo voel ik me ook. Ja. Zo voel ik me ook. Opgelaten van blijdschap. Tintelend van blijdschap. Bruisend van blijdschap. Dat wij. Wij. Hier kunnen zitten. Met z'n allen. Aan deze tafel. Deze. Ronde. Tafel. Snap je 'm? Wij allen. Hier. Als gelijken onder elkaar. Ja. Oké. Ik ben dan wel de premier. En wij zijn dan wel een minderheidscoalitie. En, inderdaad, onze gedoogpartner zegt soms gekke dingen. Maar wij zijn wel samen. Er hangt een verbondenheid om ons heen. Een verbintenis. Een idee wat we moeten doen met dit land. Aanpakken. Dat moeten we doen. Alles. Alles gewoon aanpakken. En daarom ben ik zo blij. Met jou, Geert. Want jij weet van aanpakken. Daar ben ik zo gelukkig mee. Dat jij gewoon. Doet. Gewoon. Doet. Als een hond achter een auto aan. Gewoon. Doen. Laat ons maar zorgen maken. Voor wanneer je die auto vangt. Geen probleem. En toen ik dat dus bedacht. Vanochtend. Tijdens het tandenpoetsen. Toen dacht ik ook. Ja. Fijn. Eindelijk. Gelukkig. Wat ben ik blij. Blij. Blij. Blij. Blij. Blij. Zo blij. Met jullie. Allemaal. En ik weet zeker. Absoluut zeker. Honderdduizendprocent zeker. Dat we er allemaal uit gaan komen. Of niet? Precies. In dat opzicht heb ik mijzelf ook tot Technisch Voorzitter benoemd zodat we het spel op welgemeende en positieve wijze op de spreekwoordelijke wagen kunnen zetten en met een ferme en goedgemikte aftrap kunnen beginnen aan dit spannende verhaal.

Wilders

Jij voorzitter?

Rutte

Ik ben de premier.

De dirigent van dit vrolijke-

Wilders

Je vindt jezelf beter dan ik.

Rutte

Wat.. Nee.

Wilders

Vergeet niet wie je in dat zadel gehesen heeft, brillemans.

Je hebt aan mij meer gehad dan die hete aardappel naast je.

Begrepen?

Als het me niet aanstaat trap ik je er zo weer vanaf.

Blok

Nou dan doen we het toch gewoon op links.

Wilders

O? Ga jij Pechtold voorover buigen en hem naaien zoals je Cohen genaaid hebt?

Verhagen

Nou, Geert, geen nood om nu gelijk zo grof te worden.

Agema

Laat hem eens uitpraten, joh!

Buma

Zeg, kunnen we-

Blok

Ik wil allemaal maar zeggen-

Wilders

Dat ik te vervangen ben. Of niet. Nou. Ben ik vervangbaar. NOU? Ik ben ik jouw ogen gewoon vervangbaar kleine rotarykop!

Rutte

Heren-

Verhagen

Ga zitten, Geert.

Wilders

Ga zelf zitten Christelijke ra-

Rutte

Heren-

Buma

Rat? RAT? Jij wilde rat, zeggen, of niet, fascist.

Agema

WIJ ZIJN GEEN FASCISTEN WIJ ZIJN HEEL ERG BEGAAN MET DE MENSHEID!

Buma

Mussolini-light!

Rutte

BLIJDSCHAP BLIJDSCHAP GODVERDOMME!

Wat heb ik nu net gezegd. BLIJ!

Wij. Zijn. Blij!

Allemaal.

Dit is een kans. Een mogelijkheid.

Wij kunnen hier in deze week ofzo meer voor elkaar krijgen dan welk kabinet ook.

En ik schiet nog liever Fleur hier door haar harsens dan dat dat me door mijn neus geboord wordt.

Begrepen?

-

Nu. Er is geen reden waarom we daarom niet een beetje kunnen lachen.

Positief kunnen blijven. Of WEL?

Allen

aarzelend/onwillig

Nee.

Rutte

Goed zo.

Stef, jij zei wat.

Blok

Ja, ehm, ik zei dat ik erg blij ben om hier te zitten en ik weet zeker dat we tot een constructief en algemeen aanvaard compromis kunnen komen. En wie dat niet accepteert kan beter nu gelijk oprotten.

stilte

Rutte

Goed. Juist.

Laten we anders eerst een sigaretje doen.

DAG 2

Verhagen en Buma staan bij de deur, **Rutte** kijkt uit het raam, **Agema** zit naast **Wilders**. **Wilders** zit aan tafel, met zijn voeten op de tafelrand. Hij rookt een sigaret. De rook kringelt langzaam naar boven. Iedereen is stil.

Rutte

Geert, het moet me van het hart dat ik erg blij ben zo goed je gevoelens onder woorden kunt brengen. Ik denk dat we daar allemaal hier wel erg positief over zijn. Een goede sfeer. Dat voel ik hier hangen. Bij ons. Ja. Daarom ben ik zo blij vandaag. Toen ik vanmorgen opstond-

Wilders

Ik heb eens na zitten denken. Hoop. Dat je hoor je vaak tegenwoordig. Hoop. Het woord. Het idee. Dat er. Hoop. Is. Op iets beters. Een toekomst. Voor onze kinderen. Dat er. Een morgen is. Iedereen zegt het. Iedereen gelooft. Morgen. Morgen wordt het beter. Want dat gebeurde gister ook. Alles komt goed. Morgen wordt het beter. Maar die dag daarna word je aangereden door een brandweerbus en terwijl het bloed uit je spuit en je stikt in je eigen rochel overlijdt je onderweg naar het ziekenhuis omdat twee Marokkanen vonden dat zij voorrang hadden en jouw ambulance stoppen om erop los te timmeren. Die illusie heren. Die illusie heb ik niet. Hoop is iets voor zwakken. Voor mensen die vinden dat er nog iets mist in het leven. Die denken: dat ga ik nog krijgen. Die vol houden dag na dag dat ze iets kunnen doen in dit leven dat hun meer geluk zal brengen. Gelukkig zal maken. Ze harken hun tuintje bij elkaar in een of andere kutwijk, ze doen de deur op slot, en worden 's nachts overhoop geschoten en verkracht door een groep turken die op zoek waren naar een nieuw horloge. Laat me jullie wat vertellen, heren. Ik ben 's nachts wakker. Ik slaap met een pistool naast mijn hand en knal elke schaduw die me niet aantstaat zonder pardon neer. Als ik iets wil dan krijg ik dat. Dan pak ik dat, heren. Ik wacht er niet op. Ik vraag er niet om. Ik bid en smeeek niet. Ik zie het, ik wil het, ik neem het. Zoals het hoort. Zoals dat gaat in dit leven. Ja? Ik ben hier om één ding. Daar ben ik eerlijk in. Zo ben ik. Ik wil het gezegd hebben. Hier. Ik ben hier voor mijzelf. Niemand anders.

stilte

Buma

Ik moet zeggen dat ik het niet noodzakelijkerwijs evident vind dat er enige overeenkomsten zitten in onze persoonlijke levensvisies, tot dusverre.

Rutte

Ja.. Maar.. We hadden besloten het positieve gevoel mee te nemen naar de rest van deze dag. Weten we nog?

Blok

Ik ben het anders wel met Geert eens.

Buma

Pardon?

Blok

Waarom zou ik iemand moeten helpen? Wat schiet ik daar nu mee op? Nee. Als je iets wilt hebben moet je daarvoor werken. Moet je zorgen dat je het krijgt. Al die kutsubsidies en verslavingsbelastingen – daar worden we zwak van. Dat zaagt onze ruggegraat doormidden. En wie profiteren? Hippies en junks. Punt. De echte Nederlander blijft maar betalen om linkse galbakken een comfortabel leven te geven. Maar wat voegen zij toe? Nou? Wat hebben zij ooit gedaan dat goed

was voor dit land. Ze nemen. En nemen. En nemen. En daarna vinden ze dat er nog recht hebben ook. Recht? Op MIJN centen? Dacht het niet. Verschrikkelijke subsidieslurpers met hun grachtengordelvriendjes die parasiteren op de sterke rug van de hardwerkende Nederlander. Nee. Ik ben met Geert. Dat moet stoppen. Wij moeten dat stoppen.

Wilders

Precies.

Buma

Maar je kunt mensen toch niet-
Maxime, zeg 'ns iets.

Verhagen

Tsja. Kijk. Weet je. Het zit zo.
Als je iets hebt. Dan heb je het.
Als je iets niet hebt. Dan heb je het niet.

Buma

Ja.

Verhagen

En de vraag is. Denk ik.
Niet over dat hebben. Maar over het geven.
Geef jij genoeg. Heb jij genoeg.
En als ik naar mezelf kijk, dan denk ik:
Nou, nou, Maxime, volgens mij geef je zat.
Maar krijg je er geen flikker voor terug.
Als dit mislukt, hè, als dit mislukt.
Wat heb ik dan nog over?
Denkt iemand ooit daar aan?

Buma

Nou, nee, maar.. Maar.. Mark, het is toch niet evident dat-

Rutte

Luister, Sybrand.
Syb. Sybje.
Ik denk dat we hier wel even realistisch in moeten zijn.
Uiteindelijk moeten we toch ook een beetje comfort bieden aan de PVV.

Buma

Wat?

Agema

Wij verdienen comfort, Buma.
Wij hebben geen hooischuren om 's nachts in te slapen, joh.

Buma

Hooischuren om in te-

Agema

Wij hebben kille doorzonwoningen met een doorligmatras van de Ikea en liggen 's nachts voorover voor de belastinginspecteur.

Om. Te. Kijken. Of. We. Ergens. Nog. Een. Centje. Kunnen. Vinden.

Snap je? En 's ochtends probeer je gewoon naar je werk te gaan maar struikel je over linkse hoeren en junks, die zich platspuiten met legale methadon en zoveel cocaïne snuiven als ze maar willen.

Die 's avonds hun neus in een berg spul stoppen en inhaleren, joh.

Van mijn belastingcenten.

En dan pakken we er 'ns eentje op. Dan sturen we die 'ns naar de gevangenis.

En waar komen ze in?

Disneyland.

Disneyland, joh.

Disneyland.

Rutte

Jij bent toch ook wel voor comfort, Sybrand.

Buma

Jawel, maar-

Rutte

Jij vond toch ook dat we de PVV comfort moesten bieden.

Met Klink.

Weet je nog?

Buma

Ja.

Rutte

En dat deed je goed, Syb.

Dat deed je goed.

Nachtelijke praatsessies.

Zwartmaaksessies.

Spinsessies in de media.

Half ei, die Klink.

Blies het land op.

Allemaal eigengewin.

Ingestorte politicus.

Het einde van het CDA, dat was Klink.

Toch?

Buma

Ja.

Rutte

Precies.

En daar sta je nog steeds achter.

Of niet?

stilte, Buma slikt

Buma

Ja.
Comfort.
Ja. Ik snap het.

Rutte

Goed, dan schrijf ik hier op het bord:
Geerts Comfort.

DAG 10

Allen zitten aan tafel. Rutte wil wat zeggen maar Wilders onderbreekt hem.

Rutte

Ik wil graag op positieve toon deze vergader-

Wilders

Voordat we verder gaan wil ik het nog eens hebben over de immaterialia.

Buma

Sorry?

Agema

Immataareluea.

Rutte

Immeterelina.

Blok

De immeter-

Buma

Maar wat bedoelt 'ie daarmee?

Verhagen

Bepaalde subjecten en objecten in een leidende vorm in een maatschappij-kritisch verwante houding die al dan niet toegeeft aan een bepaalde tendens niet te zeggen discours in het hedendaags moraliserende concours.

Buma

Wat?

Blok

Allochtonen.

Buma

O.

Wilders

Ik wil die uitkeringstrekkers morgen op het vliegtuig naar Allochtonië.

Verhagen

Hier hebben we het al over gehad, Geert, Europa-

Wilders

Met Europa heb ik niks te maken.

Verhagen

Er zijn nu eenmaal regels-

Wilders

Interesseert me niet.

Verhagen

Maar-

Wilders

Ik was nog niet klaar.

4 miljard van ontwikkelingssamenwerking.

Buma

Ja.

Wilders

Die schrappen we. Meteen. Nu. Gisteren.

Verhagen

Dat kan niet.

Wilders

Waarom niet.

Verhagen

Vanwege de kiezers.

Buma

En Afrika.

Verhagen

Maar vooral de kiezers.

Wilders

Pech.

Jouw kiezers lopen toch wel naar mij.

Beter dat nu meteen onder ogen zien.

Rutte

Heren, mag ik u met buitengewoon veel plezier voorstellen om dit even op de lange baan te schuiven?

Verhagen en Wilders

Nee.

Rutte

Oké...

Dan stel ik voor dat we er omstebeurt over praten.

Eerst Maxime met een hervorming ofzo, en dan een immaterialalala van Geert.

Wilders

Immaterialia.

Rutte

Juist.

Agema

Sorry, maar ik teken hier toch bezwaar tegen aan.

Omstebeurt.

Dit is geen kinderklas, joh.

Wij zijn essentieel voor de toekomst.

Dus wij gaan eerst.

Blok

O houd toch op. Ik heb Alexander op speeddial.

Agema

Ja en tover je dan gelijk ook het vervolg van Maxime's carrière uit je reet, lispelkont?

Rutte

STILTE!

stilte

Rutte

We gaan omstebeurt.

Geert, jij eerst.

Wilders

Allochtonen zijn een probleem. We hadden daar afspraken over.

Daar is niets mee gebeurd. Waarom?

Verhagen

Die bleken niet haalbaar.

Wilders

Haalbaar mijn reet. Afspraak is afspraak.

Vraag maar aan meneer 3% daar.

Blok

Hij heeft een punt.

Rutte

Dus wat stel je voor?

Wilders

Allochtonen weg.

Rutte

Daar zijn we druk mee bezig.

Wilders

Doe harder je best. Laat Opstelten z'n best doen. We lagen op koers. Gewoon hop een zeteltje en de rest en keihard doorrammen. Dat werkte. We kregen wetten.

Verhagen

Die in Europa werden afgeschoten.

Wilders

En jullie laten het gebeuren. Niets doen jullie daaraan!

Rutte

Oké, wacht, ik noteer hier even op Wilders' helft van het speelschema:
Geerts Immateriajaja.

Wilders

Immaterialia.

Rutte

-ialia.
Oké?

Wilders

Oké.

stilte, Rutte schrijft (allochtonen) onder het woord immaterialia en knikt eventjes naar het bord.

Rutte

Goed, Maxime, nu jij.

Verhagen

Wij willen hervormen.

Blok

Wat?

Verhagen

denkt na
Alles.

Agema

Alles?

Buma

Alles.

Verhagen

Maar we beginnen met de woningmarkt. Want kom op, dat is toch allemaal veel te duur. Dat kan beter.

Wilders

Dan schrappen we de hypotheekrenteaftrek.

stilte, iedereen kijkt verschrikt naar Wilders, dan proest Wilders het uit. De rest lacht meewarig mee.

Verhagen

Of de JSF nu we toch bezig zijn!

Agema

Of de marktwerking in de zorg!

Rutte

Of de WW!

Verhagen

Of Sinterklaas!

Agema

Of Buitenlandse Zaken!

Rutte

Duitsland! Weg met Merkel!

Buma

Hippies!

Blok

De 3 procent!

stilte

Wilders

Ja, goed idee, waarom doen we dat niet?

Blok

Wat niet?

Wilders

Die 3%, waarom nokken we daar gewoon niet mee.

Verhagen

Europa, Geert.

Buma

En we hadden het samen zelf afgesproken.

Verhagen

Dat ook.

Wilders

Niets mee te maken.

Rutte

Geert-

Verhagen

Europa levert ons veel op.

Wilders

Noem één ding.

Rutte

We gaan deze discussie-

Wilders

Jij voert deze discussie wanneer ik zeg dat je 'm gaat voeren.

Verhagen

Je gaat nu toch niet ook "doe es normaal man" roepen, hè?

Wilders

DOE 'NS NORMAAL MAN!

Verhagen

Jezus.

-

Ik bedoel..

stilte

Rutte

Dit doet mij denken –

Wilders

Als jij niet de hele tijd aan het nadenken was maar gewoon wat DEED zaten we nu niet in de kolerezooi. Doe wat ik zeg dat je moet doen. Dat is alles waar jij je zorgen om hoeft te maken.

Rutte

Ik DOE van ALLES! Ik ben ermee bezig. JA?

Wilders

Zoals wat?

Rutte

Wat wil je nog meer van me?

Ik sta al met een vastgelijmde glimlach elk fokking plan in Brussel af te schieten.

Weet je hoe ze me daar aankondigen? Rutte-komt-niet-klaar.

Wie hebben we daar? Het is Rutte-komt-niet-klaar!

O , hij is weer ergens tegen. O kijk, hij heeft Wilders in z'n hoofd.

Waarom? Want het is RUTTE-KOMT-NIET-KLAAR!

En ik maar nee zeggen en alles afhouden.

Zelfs Merkel haat me, Geert. ZELFS MERKEL!

Wat wil je nog meer van me?

Wilders

Interesseert me niet.

Ik ga. Tot morgen.

Buma

Maar.-

Wilders

Sorry. Maar zo ben ik. Fleur. Kom.

ze gaan.

Rutte

Goed.

Nou.

In het licht van deze recente ontwikkelingen stel ik voor om even een sigaretje te doen.

DAG 19

Rutte en Verhagen in een andere kamer

Rutte

Hero is weg.

Verhagen

Ja.

Rutte

En nu?

Verhagen

Afwachten. Hopen.

Rutte

Op wat?

Verhagen

Hoe zit 't met de SGP.

Rutte

Aan boord.

Geen probleem.

Verhagen

Wilders gaat een steek laten vallen.

Ergens.

Rutte

En dan?

Verhagen

Krijgen wij onze zin.

stilte

Rutte

Ik moet je zeggen, Maxime, soms..

Verhagen

Wat?

Rutte

Ik twijfel soms. Of dit wel de juiste manier is. Of dit is zoals ik het me had voorgesteld. Ik weet niet. Het voelt zo. Hol. Soms. Snap je? Dat er iets mist. Ergens. Dan kan je onder en boven nog wel bij elkaar lullen. Maar ergens. Komt het niet samen. Snap je. Ik zat gister op school. Voor die vmbo-klas. Weet je wel. En een jongetje steekt zo zijn hand op en zegt: meneer Rutte. Ja, zeg ik. Meneer Rutte ik weet dat politieke vragen niet gesteld mogen worden. Dat klopt, zeg ik. Maar het lijkt wel alsof u er niet meer in gelooft. Gelooft u er nog in. Meneer. Gelooft u nog.

Verhagen

Tsja.

Rutte

Is dit het. Is dit het pad voor de rest van ons leven? Links daar. Rechts hier. En wie de meerderheid heeft. Een zetel. Een halve. Die drukt alles door. Gewoon. Omdat dat kan. Meerderheid is meerderheid. En ondertussen gal spuwen. Alles afbranden wat eerst is opgebouwd. Want dat is slecht. Dat was van de andere kant. Dat zei die jongen, Maxime. En ik wist niet wat ik hem moest vertellen. "Ja jongen, het spijt me, dit is de toekomst"? Ik kreeg 't mijn mond niet uit.

Verhagen

Je denkt toch niet dat wij de eerste zijn die dat doen?

stilte

Verhagen

Wij zijn gewoon eerlijk. Winden er geen doekjes om. Zo hoort dat. De minderheid kan ons allemaal gestolen worden wanneer wij de meerderheid zijn. Zo is het altijd al geweest. Ja en dan naai je soms een bevolkingsgroepje hier of daar. Maar het volk kiest ons. Het volk wil gecontroleerd worden. Het wil bestuurd worden. Het kijkt naar ons voor de weg. De enige, juiste weg. En wij geven dat aan. Met strakke arm en rechte vinger. Die kant op. Volg ons. En dat doet het. Zo zit het volk in elkaar.

Rutte

En als het vragen gaat stellen?

Verhagen

Dan beantwoorden we die. Maar wel zoals het ons uitkomt. Vragen zijn er te beantwoorden. Om antwoorden te geven die het volk weer op het juiste pad brengen. Dat vraag het van ons. Dat geven wij hen.

Rutte

Zoals het hoort.

Verhagen

Precies. Maar dat weet je zelf ook wel. Je bent er erg goed in.

Rutte

Echt?

Verhagen

Hoe jij die journalisten om je vinger windt. Met je glimlach. En je humor. En je stijl. Dat weet je toch.

Rutte

Nou.

Nou ja, dat weet ik wel.

Goed hè?

Verhagen

Daar kan niemand tegenop Mark. Zelfs Wilders niet.

Hij kan alleen maar spuien. Als hij wat moet doen..

Rutte

Houdt het op.

Verhagen

Ja.

Rutte

Hopen we.

Verhagen

Dat denk ik, ja.

Rutte

Ja.

Verhagen

Ja.

stilte

DAG 24

Allen in de grote zaal, de ronde tafel staat klaar. Wilders en Verhagen hebben een onderonsje.

Verhagen

Luister, Geert. Luister. Mijn oude moeder zei altijd. Max. Max, zei ze. Max, als de Heer gaat vliegen, kunnen er maar een paar op zijn schouders. Dan zat ze in de tuin. Onder de appelboom. En dan wees ze in haar rolstoel naar me. Met een priemende vinger. Op welke schouder zit jij? Zei ze. Welke schouder, Max, welke schouder? Snap je. Je moet kiezen, Geert. Waar wil jij zijn als het tijd is om te gaan. En alle kleine momenten. Alle kleine keuzes die jij tot dan toe maakt. Alles telt mee. Compleet. Volledig. Snap je wat ik vertel, Geert. Snap je? Als je de verkeerde keuze maakt flikker je eraf, Geert. En de val is lang. Geloof mijn woorden. De val is lang.

Wilders

Ja.

Rutte

Heren, zijn jullie klaar? Ik heb zin om weer verder te gaan!

Verhagen

Niet vergeten, Geert. Kiezen. Kiezen.

allen gaan aan tafel zitten

Rutte

Goed.

Laten we beginnen.

Geert, jij wilde iets zeggen.

Wilders

Ja.

Ik stel voor dat.

Ja.

Ik. Ehm.

Ja.

stilte

Wilders

Ik kap ermee.

Buma

Wat?

Wilders

Dit schiet niet op.

Nee. We houden ermee op. Of niet, Fleur.

Agema

Wat. Eh. Ja.

Belachelijk. Jullie.

Met jullie. Jullie. Gepraat. Joh.

Rutte

Meen je dit nu echt?

Wilders

Ik ben honderd procent positief gemotiveerd Mark.

lange stilte, Rutte pakt zijn telefoon en smst wat.

Wilders

Wat doe je?

Rutte

Ik bedacht me net. Geert. Grappig. Wie zijn wij? Wat doen wij? Wat stellen wij voor? Wat doen wij ertoe? En ik zal je zeggen. Ik zat op een dag. Gewoon. Aan tafel. Buiten. Het was een mooie dag. Zon. Er kwetterde ergens een vogel. Een specht. Of nee, die kwettert niet. Tikt. Tokt. Een vogel dus. En ik dacht: zo. Zo gewoon even zitten. Even denken. En er gebeurde niets. Helemaal. Niets. Vogel tikte verder. Zon scheen verder. Wind woei een beetje. Zoals dat gebeurt. En het kwam zo op mij over, dat dit het leven is. Was. Dat dit is wat je doet. Niets. Maar dat dat eigenlijk niet kan. Niets doen. We moeten verder. Er moet iets gebeuren. Maakt niet uit wat. Een gebouw gebouwd. Een kind gemaakt. Een examen gehaald. Iets. Want dat brengt ons verder. Doet iets. Met ons. Allen. Geeft een doel. Een streven. Om te halen. En daarna nog een. En nog een. Een helder. Om vast te pakken. Om te zeggen: ik was daar en daar en deed dat en dat. Tegen de buurman. Onze vrouw. Man. Onze moeder. Ja mam je hebt me op de wereld gezet met een reden. Die weet jij niet. Die weet ik niet. Maar die is er. Want ik doe iets. Heb iets gedaan. Belangrijks. Ik heb vandaag een man uit een brand getrokken. Op het plein met een vlag gestaan. Een taart in een gezicht gegooid. Ik heb actie ondernomen. Ik heb reacties teweeg gebracht. Ik heb de wereld laten draaien. Vandaag. Omdat dat moet. Omdat dat zo hoort. En toen ik daar dus zat. Buiten. Met het weer en de wind en alles wat je dan denkt en laat gaan. Toen wist ik: het maakt niets uit. Een grote cirkel. Het leven gaat door. Trekt zich niets van ons aan. We leven om te sterven. Omdat dat het leven is. Omdat dat het enige is wat er is. Generaties na generaties. Werelden rond werelden. Parallele universa zover je kunt zien. Alles draait altijd door. Snap je, Geert. Snap je. Dus dat jij nu met je rotkop hier heel hard met je hand op tafel klapt dat alles kut is en dat je dit verschrikkelijke kloteland dan maar liever naar die afgrijselijke linkse zuurbakken laat gaan zodat wij dan tenminste onze zin niet krijgen, dan moet je dat lekker doen. Dan maakt mij dat geen flikker uit. Morgen weer een nieuwe dag.

Blok

Zal ik Alexander bellen?

stilte

Blok

Ik bel Alexander.

Wilders

De zaken-

Rutte

Zo staan de zaken, ja.

stilte

Wilders

Ik doe een sigaret. Fleur.

Agema *staat op*

Rutte

Glimlachen.

Wilders

Wat?

Rutte

Naar de pers. Om het bericht.

Wilders

Een bericht.

Rutte.

Een moeilijke fase.

Wilders

Juist.

Rutte

Ja.

Wilders

Haal die grijns van je gezicht.

stilte; Wilders staat op en gaat samen met Agema af

Rutte

Godverredomme.

Sorry, Maxime.

Verhagen

De wereld naar de klote laten gaan.

En God de schuld geven.

Rutte

Zoals een goede Katholiek.

stilte

Rutte

Sorry, zo bedoelde ik dat niet.

Verhagen

Nee.

Rutte

Ik ben gewoon wat gespannen.

Verhagen

Snap ik.

Maar de truc is: je moet hem je niet uit je tent laten lokken.

Rutte

Nee.

Verhagen

Gewoon incasseren.

Rutte

Ja.

Verhagen

En dan op het eind.

Op de laatste dag-

Rutte

Bam.

Deur dicht.

Verhagen

Precies. Weet 'ie niet wat hem overkomt.

Moet je 'm dan eens zien.

Met z'n pootjes.

Rutte

Kan niet wachten.

Verhagen

Geduld.

Rutte

Ja, geduld.

Dat hebben jullie Katholieke types wel hè.

Geduld.

God al gezien?

stilte

Rutte

Sorry.

Verhagen

Mijn oma vertelde eens een verhaal. Was een klein jongetje. Op school. Kloosterschool. Zoals ze vroeger hadden. En elke avond sliep hij rechts. Naast de deur. Twee passen en je was buiten. Hij had blond haar. Groene ogen. Droomde veel. Overdag. Werd hem gevraagd: 2x2 is hoeveel. Hoeveel

Peter. Hoeveel. En hij droomde weg van ridders en draken en superheldkrachten en de wereld bevechten. Dus hij wist het antwoord niet. Of tenminste, hij wist de vraag niet. Dus zei hij maar. Mozambique. Want dat had hij gelezen. In een boek. En dat klonk mooi. Dus dan zou het wel goed zijn. Elke keer. Elke keer zei hij dat. Nou goed. Dan kreeg hij slaag. Naar voren lopen. Omdraaien. Voor de klas gaan staan. Hand open. Pats. Pats. Pats. Rode striemen. En dan honderd strafregels. Met die hand die net kapotgeslagen was. Straf. Dat in je lijf gaat zitten. Elke dag. Een half jaar lang steeds opnieuw. En op een avond kwam de broeder door de deur. Extra straf. Omdat hij zo'n dromer was. Om dat dromen voor eens en altijd uit hem te rammen. Nou goed. Die avond voorovergebogen over het kloostermuurtje. De perfecte hoogte om hem overheen te buigen. Dus die broeder die staat daar en hij kijkt naar zijn gat, naar dat ronde gat en hij ramt hem erin. Geen spuug. Gewoon RATS erin. En die jongen, die Peter, geeft geen kik. Geen traan laat 'ie. En die broeder snapt dat niet. Dus ramt hij nog eens. En nog eens. En nog eens. Dieper en dieper. Maar niets. Geen zucht. Dus buigt hij zich over hem heen. Wil in zijn oren hijgen. En Peter. Peter die draait zich om. Razendsnel. Grijpt zijn ballen in zijn handen en draait. En knijpt. En scheurt. En die broeder gilt het uit. En Peter zegt: deze was gratis. Voor de rest moet je betalen. Hij heeft nooit meer strafregels gehad, Mark. Nooit meer. Snap je wat ik zeg?

Rutte

Ja.

Verhagen

Maakt niet uit hoe hard iemand je naait, zolang je 'm aan het eind maar bij zijn ballen hebt.

Rutte

Ik snap het.

Blok

Godver.

Rutte

Wat?

Blok

Pechtold neemt niet op.

DAG 30

Rutte en de rest zitten gespannen in hun stoel. **Rutte** kucht en wilt openen, **Agema** onderbreekt.

Rutte

Geert, ik moet zeggen, ik ben bijzonder blij dat je hebt besloten om toch weer hier aan tafel te verschijnen. En ik het stemt mij ook bijzonder positief dat-

Agema

Er moet mij wat van het hart.

stilte

Ik ben een zachtaardig mens. Ik ben een vrouw. Ik loop over straat in een gescheurde joggingbroek want ik ben gewoon een persoon. Laatst stond ik in de rij van de Albert Heijn. Ik had net tomaten gekocht. En een pakje boter. En daar zat een deuk in. In dat pakje. Dus ik zie dat en ik wil mijn geld terug. Terwijl ik al buiten sta bedenk ik dat. Geld terug. Niet zomaar je geld af laten pakken door elitaire grootgrutters, Fleur. Rug recht. Dus ik sta in die rij. En opeens trekt er iets aan mijn broek. Een jochie. Bruin. Met grote bruine ogen. Er staat een moeder achter hem. Met een kopvod op. Hij trekt nog een keer aan mijn broek. Dus ik zeg tegen haar: houd hem in bedwang, mevrouw, hij valt me lastig. Als u nu niets doet gaat hij later vrouwen lopen verkrachten, net als zijn soortgenoten. En zij kijkt me aan maar zegt niets. Hallo, zeg ik, ik heb het tegen jou. En dan houdt ze haar handen voor zich en brabbelt iets Arabisch ofzo. Dus ik zucht en draai me om, leg het pakje boter op de toonbank en wil mijn geld terugvragen. En weer trekt dat kind aan mijn broek. Wat, zeg ik tegen hem, wat is er? Gaat u mij deporteren, mevrouw? Vraagt 'ie. Een kind van zes. Deporteren. Zo'n woord. Dus ik ga op mijn knieën. Kijk hem recht aan, leg mijn hand op zijn schouder. Nee, zeg ik, natuurlijk niet. Jij mag blijven. Maar als je moeder niet voor vanavond vijf uur normaal Nederlands spreekt gaat ze morgen linea recta het land uit. En jij naar een heropvoedingskamp. Stelletje analfabete klaplopers. En ik sta op en loop weg. Maar, wat mijn punt is. Ik vergat compleet mijn pakje boter. Ik heb mijn geld niet teruggehad. En ik wil maar zeggen: dat gebeurt me niet nog een keer. Ik laat me niet afleiden door trivialeitien om dan de hoofdprijs weg te geven. Horen jullie me. Snappen jullie dat.

Rutte

We horen je, Fleur.

Agema

Toen ik voor het eerst in de Kamer kwam. Toen zag ik bij ons op de kamer een klok hangen. Die heb ik weggehaald. Iedereen keek ernaar, niet productief. Maar iedereen bleef kijken. Dus pakte ik een stift, trok een stoel met me mee, en hup, tekende daar een klok. En weet je waar die op stond?

Rutte

Nee.

Agema

Vijf voor twaalf, Mark. Vijf voor twaalf. En wat gaan we daaraan doen?

Buma

Een emmer Ajax ertegen aan?

Agema

Nee. We gaan ernaar kijken en zorgen dat die wijzers niet verspringen. Dat gaan we doen.

Verhagen

En heb je ook nog concrete plannen of..?

Agema

Wij moeten opkomen voor onze ouderen. Onze ouderen zijn de toekomst. Daar moeten we iets aan doen.

Verhagen

Fleur, we hebben al besloten dat we moeten bezuinigen. Ook de ouderen-

Agema

HANDEN AF VAN MIJN OMA!

Verhagen

Oma?

Agema

Ze heeft al nauwelijks een dekentje of douchegel. En dan staat ook nog de Islamisering voor de deur en de linkse galbakken. En dan moet ook nog haar laatste geld worden afgepakt door MONSTERS. MONSTERS ZIJN JULLIE! ALLEMAAL!

Verhagen

Maar -

Wilders

Laat haar nou maar even.

Agema

Wat moet er komen van dit land, nou? Waar gaat dit heen? Alleen maar in achterkamertjes sigaretten roken en bekokstoven. En kissebissen. En ondertussen ligt mijn oma, duizenden oma's, te sterven onder half vergane dekentjes omdat de pensioenfondsen hun dekkingsgraad niet omhoog kunnen houden. En wie doet er wat aan? Nou?

Buma

We hebben je toch de cijfers laten zien? Er gebeurt helemaal nie-

Agema

Weet jij waar je die cijfers kunt steken? In je Katholieke-

Rutte

Ho, positief blijven.

Agema

Weet je wat positief is? Ik. Ik ben alleen maar positief. Maar ik zie Nederland naar de afgrond glijden door kille berekeningen en emotieloze vergaderpropaganda. Beetje dit, beetje dat. Maar niemand die richting geeft. Niemand die strak het pad aanwijst. Ik kom thuis. En wie zit er op de bank. Niemand. Ik ben alleen. Ik eet. Alleen. Ik slaap. Alleen. Ik sport. Alleen. De ene helft van Nederland kotst me uit en de andere durft me niet aan te spreken. Maar ik ga door. Ik ga door omdat het moet. Omdat iemand het moet doen. Maar ondertussen wordt er hier van alles doorgedramd en overlegd en niemand heeft meer oog voor de simpele ziel van een kleine oma die wegteert onder een kapotte groenlinks-spaarlamp waar niemand-

En het enige wat jullie proberen te doen is mij in verwarring brengen. Met onderzoeken. Dan weer die en dan weer die. En nog een keer. Met cijfers. En letters. Maar het lukt niet. Hoor je! Het lukt NIET!

stilte

Rutte

Goed. Nou.

Misschien moeten in dit licht even een sigaretje-

Agema

Houd die kutsigaretten bij je.

JE ROOKT NIET EENS!

Rutte

Maar.. Voor de sfeer..

Agema gilt

Verhagen

MENS! Wanneer jij over Nederland denkt zie je groene valleien en schattige Volendamse huisjes met witte hekken daarvoor, schapen die grazen op de dam en kwetterende vogels door de lucht. Illusies. Dromen. Ideeën van domme mensen die niet snappen hoe de realiteit in elkaar zit. Wat denk je dat we hier doen? Nou? We werken hier, Fleur, onze kont eraf. Elke dag weer. Om te zorgen dat we niet naar de mallemoeren gaan. Mijn hele leven heb ik een idee voor Nederland, een land dat werkt, dat zijn afspraken nakomt, waarin mensen eerlijk en aardig zijn voor elkaar. Klopt geen zak van. Natuurlijk. Maar waarom heb ik dat idee? Omdat het niet zo is en het ook nooit zo zal zijn. Nooit. We zijn mensen – wij zijn niet perfect. Dat is het punt. Wij moeten onze ogen op een toekomst richten om niet te stikken in dit godvergeten moeras dat we Nederland noemen. Dus als je dan de mogelijkheid hebt om iets te doen, dan DOE JE HET OOK. Een of twee zetels verschil, wat maakt het uit. Details. Ja je konkelt, ja we beslissen en bepalen, maar als wij het niet doen doet niemand het. NIEMAND. Wij maken de harde beslissingen, wij storten ons vol overgave in dat moeras zodat de Nederlander aan de zijlijn kan blijven staan en met schone handen roepen hoe ongelooflijk fokked op dit allemaal wel niet is. Deze sarcastische, cynische, inefficiënte KUTPOLITIEK. En weet je wat? Ze hebben gelijk! Maar het is nodig. Het is nodig dat iemand zich compleet laat affakkelen door alles in iedereen, dat iemand zich zo machtsgeil maakt dat hij door de hele wereld wordt uitgekotst. Want hij krijgt dingen GEDAAN. Als enige. Hij zet het land in beweging. Omdat hij niet bang is wat mensen van hem vinden. Zonder machtsgeile politici was dit land al lang geleden verdronken in zijn zelfhaat. Hoe had je het anders gewild? Hoe zie jij het voor je? Huh? Consensus? Het hele land “één voor allen, allen voor één”? Dat gebeurt alleen in Hollywood films en Aziatische dictaturen. Maar hier, hier, hier kennen we dat niet. Hier kennen we het KLAGEN. Het ZEIKEN. Het ongelooflijk TRAINEREN. Want alles kan altijd beter, nooit is iets goed genoeg. Alle argumenten hebben een andere kant. Elke beslissing is bij voorbaat kut want er zijn drie betere te bedenken. Maar wie MAAKT die beslissingen? Wie DOET dat? NIEMAND. Het is lippendienst. Al die plannen blijven woorden. En mocht een plan ooit van theorie naar praktijk komen, dan is 't ook al kut. Nu of later, dat maakt niets uit. Want dan blijkt de realiteit toch net iets anders in elkaar te zitten. De Arbeidsmigranten. Een AOW voor iedereen. De JSF. Dat is de status quo. Dat is waar we hier tegen vechten. En ik zal dat blijven doen. Altijd. Dus als er bezuinigd moet worden op de zorg, als jouw oma moet sterven zodat de rest van het land kan eten, ja, dan zullen we dat doen. Dan ram ik persoonlijk de Pil van Drion door d'r strot. Want het moet gebeuren. En je hoeft me niet aan te sporen. Je hoeft er niets over te zeggen. Ik neem die last op mijn schouders. Ik speel gratis en voor niets je persoonlijke fokking Jezus Christus.

En ik doe het graag. Maar wat ik niet wil – wat ik niet kan verdragen, wat ik HAAT, Fleur, is het hypocriete zelfbeklag van een of andere trut die NIET SNAPT HOE HET FOKKING IN ELKAAR ZIT EN HOE DANKBAAR ZE MOET ZIJN DAT ZIJ ÜBERHAUPT MIJ NIET OP HAAR BLOTE KNIEËN HOEFT TE SMEKEN OM IETS GEDAAN TE KRIJGEN! BEGREPEN?

Agema snikt zachtjes in haar stoel

stilte

Verhagen

Goed.

Waar waren we gebleven?

DAG 44

Wilders en Agema in een aparte kamer

Agema

Er is geen samenhang. Geen verbinding. Geen groot plan.

Of wel? Alles ligt. Kapot. Wachten. Om kapot te gaan.

Eilanden zijn we. Bij elkaar gedreven door een steeds kleiner wordende oceaan.

Maar eilanden blijven we.

Elke dag opnieuw. Of niet?

Wilders

Ik had een gedachte, een keer. In Israël. Toen ik jong was. Ik ontmoette een meisje. Ik bood haar een drankje aan. Zij zuigt me af in het wc-hokje onder knipperend tl-licht; je weet hoe dat gaat. Decadent en clichématig, maar ik was jong, alles was nog nieuw voor me toen. Die avond neuk ik d'r ook, geen idee waarom; misschien had ik de aandacht nodig, misschien had ik heimwee naar huis, misschien was ik gewoon bloedgeil; het doet er niet toe; maar terwijl ik op die besmeurde pot zit, zij in spreidstand over mij heen zit, met haar handen gespreid tegen de gebarsten tegels van de wc-wand steunt, met kapotte zwarte vingernagels op het steen klauwt... Wist ik ergens dat dit niet mijn leven was; dat er nog iets anders was dan dit, dat dat er moest zijn.

Toch?

En bij elke stoot, elke keer dat zij mij bij haar naar binnen drong, voelde ik iets knappen; iets ontrafelen; het begon in mijn lichaam, het was heel fysiek; een raar soort pijn, niet van het neuken; dieper, echter; ik dacht eerst ik kom klaar, maar het gevoel werd niet heviger, het bouwde niet op, het werd minder, het verdween, liet een gat achter, een zwart alles verzwelgend niets, en telkens als ze harder kreunde, ze hoger, en langer en dieper, en meer en meer en meer, werd ik leger en leger, zij vulde me niet, ze zoog me leeg; die wc zoog me leeg, het gebogen staan, het intieme..

Ik ging met mijn hand naar haar gezicht en ik merkte dat ze hilde, tranen, tranen liepen over haar wangen; spatten op de vloer; zij voelde mijn vinger niet, of wilde ze niet voelen, ze schreeuwde me toe, harder harder kom op kom op, pets pets pets, en toen gromde ze, diep, vanuit haar keel, zo'n oergrom, ik kon het niet aanhoren, ik gilte tegen haar:

houd je kop! houd je fokking kop! zorg dat ik dit vergeet, ik wil dit niet onthouden, ik wil dit niet weten, doe het, kom op, je kunt het, neuk me een fokking delirium, harder, harder, harder!

Ik begon haar te slaan, zette mijn vingers in haar rug, krassen en scheuren in haar vel, bloed aan mijn handen, onder mijn nagels, zij zei iets maar ik hoorde het niet, ik gooide mijn handen om haar kont en ramde me dieper in haar, nog sneller, nog meer, kom op nu, niet ophouden, ga door ga door.

Ze kwam klaar, ze kwam zo hard klaar, ik heb het niet eerder gezien, niet eerder gevoeld, en toen stond ze op, met haar broek op haar enkels, zweet gutschend over haar borst, haarhele lijf onder opengereten door mijn handen; en ze grijnsde, zo'n dikke, vette grijns, zo'n grijns die zegt: lekker. Lekker. En die gedachte, ja, die ene gedachte, die had ik daarna, toen ze wegliep, ik in mijn blote kont op die wc alleen achterbleef.

Dit is het, dacht ik.

Dit is alles wat er is.

stilte, Agema zoent Wilders

Agema

Fuck Rutte en Verhagen. Wij bepalen zelf wel wat belangrijk is.

Rutte staat op het podium achter een spreekstoel, in het spotlicht. De rest van de zaal is donker, wij zien alleen hem en zijn gezicht.

Rutte

Ik wil het met u hebben over de toekomst.
Wanneer ik om mij heen kijk, zie ik geen hoopvolle gezichten.
Ik zie in die gezichten niet ogen gericht op een toekomst;
ik zie ogen naar de grond, waar het licht uit verdwenen is;
ik zie gezichten van mensen die alles hebben gegeven,
en alles werd ontnomen.
Die hun lot geaccepteerd hebben.
Dit is wie ik ben, zeggen die mensen, en nooit word ik meer dan dat.
Dus vecht ik en strijd ik en klauw mezelf een weg omhoog.
En hel en verdoemenis voor diegene die in mijn weg staat.
Voor degene die in de goot ligt.
Die op straat staat.
Voor de supermarkt.
Het gaat om mij, en mij alleen;
dat zeggen die teneergeslagen ogen.
Want ze zijn de droom vergeten,
onze droom.
Ze zijn vergeten hoe ze dachten,
twintig jaar geleden.
Door schade en schande wijs geworden.
En terecht.
De politiek heeft jullie laten zitten,
wij hebben jullie laten zitten,
de politici en beleidsmakers,
de lobbyisten en de konkelaars,
de persmusketiers en de journalisten;
en wij als land hebben onszelf laten zitten;
we hebben geaccepteerd dat waar we nu staan,
het hoogst haalbare is;
dat we alleen verder kunnen komen,
door de plek van iemand anders in te nemen.
Een oog voor een oog,
er is maar ruimte voor zoveel voeten op de trampoline.
Het is ons geleerd,
tegen ons geschreeuwd,
ons voorgehouden en voorgelogen,
het is ons beloofd en ons ingeprent,
en langzaam zijn dat allemaal gaan geloven,
zijn we onszelf vergeten,
vergeten waar wij op hoopten,
vroeger,
in een eerder leven,
waar wij jaren voor gevochten hebben,
waar wij dachten recht op te hebben:
een gedeelde wereld.

Een gedeelde wereld die verdomd alleen bleek te zijn toen we groot werden.
Volwassen werden.
Ik ben hier voor u.
Voor ons.
Ik ben hier om die hoop terug te brengen.
Dat is mijn doel.
Dat is mijn missie.
Ik ga u hier niet voorhouden dat wij alles kunnen veranderen.
Dat ik vleesgeworden verandering ben.
Dat ben ik niet.
U bent dat.
U moet er alleen nog aan herinnerd worden.
En dat doe ik.
Dat is mijn baan.
Mijn baan is om integriteit terug te brengen,
loyaliteit, zekerheid,
betrouwbaarheid.
Mijn baan is om een vergrootglas te leggen op alle processen en konkels en gesprekken die
normaliter verborgen zouden blijven.
Mijn baan is om te laten zien wie voor u werkt,
te zorgen dat zij niet tegen u werken,
maar met u;
met ons allen.
Mijn baan is om die droom weer middenin ons collectieve lijf te plaatsen.
Om tastbaar te maken.
Want ik zet concrete doelen,
ik zeg waar u mij op kunt afrekenen.
meer openheid,
meer transparantie,
een overheid die voor zijn burgers werkt, in plaats van andersom.
Ik ben niet iemand met grootste idealen,
met intellectuele ideeën,
ik ben iemand met een droom,
met een hoop,
die daar keihard voor werkt.
Ik ben iemand die open staat voor het gesprek,
voor het gesprek met u.
Ik ben iemand op wie u kunt vertrouwen,
en ik ben iemand die weet dat hij dat vertrouwen moet winnen.
Dus dat zal ik doen.
Elke dag opnieuw.
Elke dag zal ik met u praten, elke dag zal ik werken om uw vertrouwen te winnen.
En dat kan alleen maar door eerlijk te zijn,
door open te zijn;
door de keuzes te maken die gemaakt moeten worden omdat niemand anders zijn vingers eraan wil
branden.
Keuzes die te lang zijn blijven liggen vanwege vriendjespolitiek,
vanwege politieke onwettigheid,
vanwege verkiezingen.
Niet bij mij.
Ik maak die keuzes, ik maak die keuzes met u.

Zodat wij weer een stap dichterbij de droom zijn,
dat wij met ons allen onze ogen weer op kunnen slaan,
elkaar zonder knipperen aankijken.

Dat wij kunnen zeggen:

wij zijn allen mensen,
wij delen deze wereld;
buren en geliefden,
dochter en vaders,
boeren en ambtenaren,
wij delen dit land.

Ik ben er om u te herinneren aan uw droom,
onze gedeelde hoop,
al die jaren geleden.

En om tegen u te zeggen: het is nog niet te laat.

Het kan nog.

En ik zeg u:

vandaag is die dag.

Die eerste stap.

Vandaag is de dag van die eerste stap naar onze gedeelde droom,
naar ons ideaal.

Noem ons dromers, noem ons idealisten, noem ons wat je maar wilt;
maar wij zetten de eerste stap.

Wij nemen onze hoop terug,
wij veranderen onze toekomst naar wat we wilden.

Niet die strijd meer, niet die rücksichtsloze ambitie;
een trampoline voor iedereen;
dat is ons streven.

Wij zijn die mensen die verandering waarmaken.

En het begint hier,
het begint vandaag.

zaallicht aan

Blok

Mark, wat ben je aan het doen?

Rutte

Wat? O, niks. Dromen.

Blok

Kom, de pers staat te wachten.

ze gaan af